9 Οκτωβρίου 2019

Γέροντος Μωϋσέως Αγιορείτη: Η σύγχρονη πνευματικότητα του Αγίου Όρους

Ορθοδοξία και Ορθοπραξία / Άγιοι - Πατέρες - Γέροντες / Συναξαριακές Μορφές





Πιστεύουμε ότι η αγιότητα στο Άγιον Όρος από της συστάσεώς του έως σήμερα δεν διεκόπη ποτέ. Οι κρίκοι της ιερής αυτής αλυσίδας δεν διεράγησαν καθόλου στην υπερχιλιόχρονη ιστορία του. Τον 20ο αιώνα έχουμε την ανάδειξη επιφανών Αγιορειτών οσίων:

Πρώτα τους Ιβηρίτες ιερομάρτυρες **Ευδόκιμο** που μαρτύρησε στο μετόχι της μονής του από τους Τούρκους στα Καλύβια Μαλγάρων της Α. Θράκης, στις 4.7.1913,

Γαβριήλ και Αρκάδιο, που μαρτύρησαν τον Σεπτέμβριο του 1922 στις Κυδωνίες της Μ. Ασίας.

Τους αναγνωρισμένους οσίους **Γαβριήλ τον Δικαίο** της Παντοκρατορινής Σκήτης του Προφήτου Ηλιού, που εκοιμήθη οσιακά στις 19.10.1901.
Τον Ρώσο **Αριστοκλή**, αδελφό της μονής Αγίου Παντελεήμονος και οικονόμο της μονής του στη Μόσχα, γνωστό για την ασκητικότητά του, τη φιλανθρωπία του και τα πλούσια χαρίσματα της προοράσεως και της θαυματουργίας. Η οσιακή κοίμησή του συνέβη στις 24.8.1918 στο κελλί του της Μόσχας. Το τίμιο λείψανό του φυλάγεται στο μετόχι συνεχίζοντας να θαυματουργεί.
Τον επίσης Ρώσο **Σιλουανό**, αδελφό και αυτόν της μονής Αγίου Παντελεήμονος. Η ταπείνωση, η θερμή προσευχή, η διάκριση, η χάρη των λόγων και των έργων του τον χαρακτηρίζουν. Η ωραία βιογραφία του, χάρη του εξαιρετικού του μαθητού Γέροντος Σωφρονίου, γνώρισε πολλές εκδόσεις και μεταφράσεις κι επηρέασε σημαντικά πολλούς. Εκοιμήθη στη μονή του στις 24.9.1938.
Τον **Σάββα της Καλύμνου**, που νέος πήγε στο Άγιον Όρος από την Ηράκλεια της Α. Θράκης. Ασκήτεψε στη σκήτη της Αγίας Άννης, όπου έμαθε βυζαντινή μουσική και αγιογραφία, κατόπιν στα Ιεροσόλυμα, την Αίγινα, όπου έγινε ενταφιαστής του αγίου Νεκταρίου, πρώτος εικονογράφος του και διάδοχός του. Κατέληξε στην Κάλυμνο, όπου ίδρυσε τη μονή των Αγίων Πάντων, ανέπτυξε φιλανθρωπική δράση και δίδαξε κυρίως με το ασκητικό παράδειγμά του. Εκοιμήθη οσιακά εκεί το 1948. Το άφθαρτο λείψανό του θαυματουργεί μέχρι σήμερα.
Στο Άγιον Όρος έζησε και ο **Σέρβος άγιος Νικόλαος επίσκοπος Ζίτσης και Αχρίδος** (+1956) και ο **Ρώσος Κούξα της Οδησσού** (+1964).
Η πνευματικότητα του Αγίου Όρους φαίνεται από το πλήθος εναρέτων Γερόντων σε όλο τον εικοστό αιώνα. Αξιόλογοι ηγούμενοι κοσμούν τους θρόνους των κοινοβίων.
Μεταξύ αυτών διακρίνονται: **Νεόφυτος Σιμωνοπετρίτης** από τα’ Αλάτσατα της Μ. Ασίας, νέος κτήτορας της τολμηρότερης οικοδομής του Αγίου Όρους, δραστήριος, φιλόθεος και φιλάνθρωπος, που εκοιμήθη το 1907 μετά από 45 ετών ευδόκιμη ηγουμενία.
Συμεών Γρηγοριάτης (+1905) ο Πελοποννήσιος, κτήτορας και αυτός της μονής του Γρηγορίου μ’ ενάρετο βίο και θεάρεστη πολιτεία.
Μάρκος Διονυσιάτης ο Κρητικός (+1938), ο οποίος χαρακτηρίζεται «στόλισμα της μονής, άγαλμα αρετής, αγωνιστής εις το έπαρκον».
Ο **Κορδάτος Καρακαλληνός ο Μικρασιάτης (+1940)** ήταν ένας μεγάλος ασκητής κοινοβιάτης, χαρισματούχος κοινοβιάρχης, διακριτικός πνευματικός, ελεήμων, σεμνός και ταπεινός.
Εξέχων Αγιορείτης ηγούμενος υπήρξε ο λίαν ενάρετος Μικρασιάτης ηγούμενος **Ιερώνυμος Σιμωνοπετρίτης (+1957)**, ο οποίος διακρίθηκε ως άριστος πνευματικός.

Σπουδαίος από κάθε άποψη ηγούμενος ήταν ο θεοτοκοφιλής κι ευκατάνυκτος **Αθανάσιος Γρηγοριάτης (+1951)** όπως και ο άκακος, πράος, φιλακόλουθος και φιλάδελφος, όντως **Φιλάρετος ο Κωνσταμονίτης (+1963)**.
Ο Κεφαλλονίτης **Αγιοπαυλίτης ηγούμενος Σεραφείμ (+1960)** αγάπησε υπερβολικά τη μονή του και το Άγιον Όρος.
Μαζί με το **Βησσαρίωνα τον Γρηγοριάτη (+1974)** και τον πολυσέβαστο **Γαβριήλ Διονυσιάτη (+1983)** εξεπροσώπησαν επαξίως και επιτυχώς το Άγιον Όρος σε πολλές ιεροκοινοτικές επιτροπές και σημαντικές αποστολές. Ο Γέροντας Γαβριήλ άφησε εποχή σοβαρού, συνετού, σώφρονος σεμνού ηγουμένου, όπως και ο διάδοχός του **Χαράλαμπος**.
Στη χορεία των εκλεκτών αυτών ηγουμένων δυνάμεθα να προσθέσουμε και τους επιζώντες:
Εφραίμ Φιλοθεΐτη,
Βασίλειο Σταυρονικητιανό-Ιβηρίτη,
Αιμιλιανό Σιμωνοπετρίτη,
Γεώργιο Γρηγοριάτη,
Αλέξιο Ξενοφωντινό,
Γρηγόριο Δοχειαρίτη και
Εφραίμ Βατοπεδινό, οι οποίοι μαζί με τις συνοδείες τους επάνδρωσαν μονές που έπασχαν από λειψανδρία και δημιούργησαν μια αναγέννηση του σύγχρονου αγιορείτικου μοναχισμού.
Στη διάρκεια του εικοστού αιώνος έχουμε και μια σειρά μακαριστών Αγιορειτών Γερόντων, μεταξύ των οποίων διακρίνονται:
Ο χαρισματούχος **πνευματικός Σάββας ο Μικραγιαννανίτης (+1908)**,
ο μεγάλος ασκητής της **Πάτμου Θεόκτιστος Εσφιγμενίτης (+1917)**,
ο εξαίρετος πνευματικός **Ιγνάτιος ο Κατουνακιώτης (+1927)**,
ο ιδρυτής του φιλόξενου, φιλάρετου, αγιογραφικού και μουσικού οίκου των Δανιηλαίων Γέροντας **Δανιήλ ο Κατουνακιώτης ο Σμυρναίος (+1929)**,
ο φιλοκαλικός Γέροντας **Καλλίνικος ο Ησυχαστής ο Κατουνακιώτης (+1930)**,
το τέκνο της υπακοής και της πρόθυμης διακονίας μοναχός **Ισαάκ ο Διονυσιάτης (+1932)**,
ο νηπτικός Ρώσος ασκητής **Θεοδόσιος ο Καρουλιώτης (+1937)**,
ο θεοτοκοφιλής και φιλάγιος **Ιωακείμ Σπετσιέρης ο Νεοσκητιώτης (+1943)**,
ο άκρος νηστευτής Γέροντας **Ευλόγιος Χατζηγιωργιάτης του Παντοκρατορινού Κελλίου του Αγίου Γεωργίου του Φανερωμένου (+1948)**,
ο ευλαβέστατος μακρυγένης ιερομόναχος **Ιωακείμ Αγιαννανίτης (+1950)**,
ο λίαν ασκητικός Ρώσος ιερομόναχος **Παρθένιος Καρουλιώτης (+1959)**,
το στρουθίο του ουρανού μοναχός **Φιλάρετος Καρουλιώτης (+1962)**,
ο πρώην πρίγκηπας, νηπτικός ιερομόναχος **Ρώσος Νίκων Καρουλιώτης (+1964)**,
ο Κρητικός κυνηγός του Θεού **Γέροντας Αβιμέχελ Μικραγιαννανίτης (+1966)**,

ο δια Χριστόν σαλός μοναχός **Γεώργιος Βατοπεδινός (+1966)**,
ο τρισχαριτωμένος και γλυκύς ιερομόναχος **Ρώσος Τύχων Σταυρονικητιανός και Καψαλιώτης (+1968),**
ο σοφός Σέρβος ασκητής **Γεώργιος Βίτκοβιτς, που εκοιμήθη νέος στο Παλιομονάστηρο (+1972)**,
ο βαθύς γνώστης όλης της Αγίας Γραφής και ανυπόδυτος **Αββακούμ ο Λαυριώτης (+1978)**,
ο υπέροχος και πάντοτε χαρίεις **Ρουμάνος μοναχός Ενώχ ο Καψαλιώτης (+1979)**,
ο κρυφός ασκητής **Μύρων ο Σέρβος ο Χιλανδαρινός (+1980)**,
ο θεατής του ακτίστου φωτός **Αυξέντιος ο Γρηγοριάτης (+1981)**,
ο σπουδαίος αγωνιστής μοναχός **Συμεών ο Ξενοφωντινός (+1983)**,
ο μυστικός εργάτης της αρετής **Νήφων ο Κωνσταμονίτης (+1985)**,
ο υπέροχος και καθαρός ασκητής **Δανιήλ Κερασιώτης (+1986)**,
ο μεγάλος αγωνιστής και δια Χριστόν σαλός **Ρουμάνος Ηρωδίων Καψαλιώτης (+1990)**,
ο πασίγνωστος και πλούσια χαρισματούχος ιερομόναχος **Πορφύριος Καυσοκαλυβίτης (+1991)**,
ο φιλοκαλικός, βιωματικός και εξαίρετος **αρχιμανδρίτης Σωφρόνιος Σαχάρωφ (+1993)**, του οποίου τα έργα βοήθησαν πολλούς πολύ,
ο μακαριστός και λαοφίλητος **Γέροντας Παΐσιος ο Αγιορείτης (+1994)**, του οποίου ο βίος και οι λόγοι ωφέλησαν πλήθη πιστών,
ο εξαιρετικός άνθρωπος του Θεού, διδάσκαλος της υπακοής και της προσευχής ιερομόναχος **Εφραίμ Κατουνακιώτης (+1998)** και αρκετοί άλλοι.
Στον εικοστό αιώνα είχαμε και αρκετούς λόγιους Αγιορείτες:
Μοναχός, συγγραφέας, εκδότης και βιβλιοπώλης **Ζωσιμάς ο Εσφιγμενίτης (+1902)**,
μοναχός **Νείλος Σιμωνοπετρίτης (Μητρόπουλος) (+1911)** βιβλιόφιλος, βιβλιοθηκάριος και γραμματεύς της Ιεράς Κοινότητος,
ιερομόναχος **Παύλος Ξηροποταμηνός (+1920)** συγγραφέας και μεταφραστής,
ιεροδιάκονος **Κοσμάς Αγιοπαυλίτης (Βλάχος) (+1920)**, συγγραφέας και Επίτροπος του Αγίου Όρους στη Θεσσαλονίκη,
ιερομόναχος **Χρυσόστομος Διονυσιάτης (+1933)** πολύγλωσσος και καθηγητής,
ιερομόναχος **Σωφρόνιος Κατουνακιώτης (+1934)**, εκδότης, ιεροκήρυκας και ανακαινιστής μονής στη Σκόπελο,
ιερομόναχος **Γεράσιμος Εσφιγμενίτης (Σμυρνάκης) (+1935)**, συγγραφέας του περίφημου βιβλίου «Το Άγιον Όρος», που εκοιμήθη στην Πάτμο,
ιερομόναχος **Σπυρίδων Λαυριώτης (Καμπανάος) (+1940)** ιατρός, αρθρογράφος και βιβλιόφιλος,

ιερομόναχος **Χριστόφορος Δοχειαρίτης (Κτενάς) (+1941)**, αρχιγραμματεύς της Ι. Κοινότητος και συγγραφέας,
ιερομόναχος **Αθανάσιος Παντοκρατορινός (+1959)**, ο εκλεκτός σχολάρχης της Αθωνιάδος Σχολής, ιερομόναχος **Αθανάσιος Ιβηρίτης (+1973)**, ιεροκήρυκας, μελετηρός και καλός βιβλιοθηκάριος, μοναχός **Παύλος Λαυριώτης (Παυλίδης) (+1980)** ιατρός και συγγραφέας πολλών ανέκδοτων χειρογράφων του,
μοναχός **Θεοδόσιος Αγιοπαυλίτης (+1987)**, συγγραφέας, εκδότης, βιβλιοθηκάριος και συλλέκτης, μοναχός **Γεράσιμος Μικραγιαννανίτης (+1991)**, συνθέτης δύο χιλιάδων ιερών ακολουθιών, ο μεγαλύτερος υμνογράφος των τελευταίων αιώνων,
ιερομόναχος **Άνθιμος Αγιαννανίτης (+1996)** συγγραφέας ψυχωφελών βιβλίων,
Γέροντας **Θεόκλητος Διονυσιάτης (+2006)** ο πολυγραφώτερος συγγραφέας των τελευταίων χρόνων, εκδότης, επιστολογράφος και ομιλητής και άλλοι.
Ο Γέροντας **Ιωσήφ ο Σπηλαιώτης και Ησυχαστής (+1959)** με την εκλεκτή συνοδεία του αναθέρμανε την ησυχαστική αθωνική παράδοση και οι υποτακτικοί του επάνδρωσαν και επανακοινοβιοποίησαν μονές, καλλιεργώντας και την ευχή του Ιησού. Τα βιβλία και οι λόγοι των μακαριστών Γερόντων Γαβριήλ και Θεοκλήτου Διονυσιατών, Σωφρονίου Σαχάρωφ, Παϊσίου Αγιορείτου, Πορφυρίου Καυσοκαλυβίτου, Εφραίμ Κατουνακιώτου και Ιωσήφ Βατοοπεδινού, ως και των ζώντων Βασιλείου Ιβηρίτου, Αιμιλιανού Σιμωνοπετρίτου και Γεωργίου Γρηγοριάτου φανέρωσαν τον πλούτο της αθωνικής πνευματικότητος στον σύγχρονο κόσμο. Η απρόσμενη επάνδρωση του Αγίου Όρους, η επανακοινοβιοποίηση όλων των μονών του, η πιστή τήρηση της θείας λατρείας δια των αρχαίων τυπικών, η ζωή της αέναης προσευχής, η βυζαντινή ψαλμώδηση από παραδοσιακούς ιεροψάλτες, η συγγραφή βιβλίων, η συντήρηση κειμηλίων, η φιλοξενία πλήθους πιστών, η μυστική καλλιέργεια της αρετής, η διατήρηση των αρχαίων μοναχικών θεσμών, η ανακαίνιση των εξαιρετικών αρχιτεκτονημάτων, η ταπεινή άσκηση και η συνεχής θερμή δέηση υπέρ σωτηρίας του σύμπαντος κόσμου αποτελούν μαζί τη σύγχρονη πνευματικότητα του Αγίου Όρους.
πηγή: *«ΠΡΩΤΑΤΟΝ», Αριθμ. 119 Ιούλιος-Σεπτέμβριος 2010*
αναδημοσίευση από: *Ομολογία Πίστεως*